

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Despre deasa sau rara împărtășanie

„Deasa sau rara împărtășanie rămâne la latitudinea duhovnicului. Sfântul Ioan Gura de Aur spune: «Pe cine voi lauda? Pe cel ce se împărtășește des sau pe cel ce se împărtășește rar? Nici pe unul, nici pe altul, ci pe cel ce se împărtășește cu pregătire.» Ce înseamnă această pregătire? Oricât te-ai pregăti, nu te poți face vrednic de Sfintele Taine. Nici îngerii din cer nu sunt vrednici, dacă ne luăm după acribie, după scumpătate. Această pregătire înseamnă un pic de post, un pic de rugăciune, un pic de înfrânare... Atenție mai multă. Rostul acestei pregătiri este deșteptarea sentimentului de păcătoșenie. Sunt păcate opritoare de împărtășire și sunt păcate care vin de la Grea noastră căzută și care nu sunt opritoare de la sfânta împărtășanie. Am avut un caz mai deosebit aici, cu un părinte. Era Postul Mare și ne împărtășeam mai des. Sigur că, venit din România, era obișnuit cu împărtășania mai rară. Mai ales venind de la Părintele Cleopa de la Sihăstria, care era cu împărtășania mai rară. Trei zile de post, trei zile de pregătire... Noi ne împărtășim aici de patru ori pe săptămână. Marțea, joia, sâmbăta și duminica. Era Postul Mare și, cum este la noi, mâncare o dată în zi, iară untdelemn. Și ne-am împărtășit vineri, și i-am spus că este blagoslovenie să ne împărtășim și sâmbătă. Părintele n-a spus nu, dar nu era convins. Dar n-a vrut să mă supere nevrând să se împărtășească. Eu eram singurul preot. Și venind să se împărtășească, s-a rugat la icoana Mântuitorului. Și i-a spus: «Doamne, cum să mă împărtășesc? Sunt păcătos.» Și i-a răspuns Mântuitorul: «Așa cum ești, păcătos, trebuie să te împărtășești!» Și, după ce s-a împărtășit, ne-a spus și nouă în trapeză. Și atunci s-a convins că așa este, pentru că nu avea ceva opritor. De fapt, sfânta împărtășanie se dă spre iertarea păcatelor. În România, e mentalitatea că sfânta împărtășanie e un premiu. Dar Sfântul Maxim Mărturisitorul spune clar. «Mântuitorul Se identifică cu fiecare dintre noi! Se naște cu fiecare dintre noi, crește cu fiecare dintre noi, pătimește cu fiecare dintre noi, moare cu fiecare dintre noi și învie cu fiecare dintre noi! Ne ajută pe fiecare să creștem duhovnicește și să înviem duhovnicește.» Ce-am putea face noi, fără să ne împărtășim, ca să ne facem vrednici de a ne împărtăși cu Hristos? Nimic. Ce se întâmplă? „Eu l-am cunoscut foarte bine pe Părintele Cleopa. El a avut probleme acolo foarte grave cu cei de la Vladimirești. A avut experiență jalnică acolo. De aceea, el era pentru această împărtășanie mai rară.”

Costion Nicolescu

Miercuri 18 MAI:

ACATISTUL SFÂNTULUI NICOLAE – ora 6.30 PM

Vineri 20 MAI:

ACATISTUL SFINTEI ÎNVIERI A DOMNULUI - ora 6.30 PM

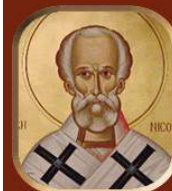
Sâmbătă 21 MAI: SFINȚII CONSTANTIN ȘI ELENA

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS - ora 8.30 AM

Duminică 22 MAI:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A TREIA DUPA PASTI

În vremea aceea a venit Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că Iisus a murit așa curând și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Deci, aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Atunci Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-l de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde l-au pus. Și, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-l ungi. Și dis-de-dimineată, în ziua cea dintâi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt; și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus vouă. Și, ieșind, au fugit de la mormânt, căci erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(Marcu 15, 43 – 47; 16, 1 - 8)

Cuvânt la Duminica mironosițelor

“(…) **Se știe că cea mai sfântă și cea mai firească chemare a femeii este chemarea de soție și de mamă.** Cum sunt soțiile, așa devin și soții lor. Femeia are foarte multă influență în căminul ei. Dacă este rea, căminul este compromis. Dacă este bună, face rugăciune tot timpul vieții sale, încât să aibă o lumină și o față bună cu întreaga ei familie. **Cum sunt mamele, așa sunt și copiii lor, și așa este și societatea în care trăim.** Cei mai mulți și cei mai mari oameni nu au credința pe care o învață din carte, ci credința pe care le-o sâdește în suflet mama în copilărie, cei șapte ani de acasă. Venise într-o bună zi aici un tânăr, era inginer și întreb: *“De unde sunteți?”*, imi spune că din partea de nord a Moldovei. *„Câți copii ați fost?”*

„Părinte, am fost doisprezece copii la părinți. Toți trăim, avem o stare bună fiecare, câte un titlu academic, incat suntem toți aranjați. Ne-a fost bucuria”, spunea el, *„că in casa părintească niciodată de când țin eu minte, de când eram prunc, nu am auzit certându-se mama cu tata. Era o armonie desăvârșită între ei. Si astfel ne-au ajutat și pe noi, ca acum când trăim fiecare in familia [noastră], același duh să fie la fiecare in familie. Nu ne certăm. Chiar dacă avem niște nedumeriri, între patru ochi ne explicăm lucrurile și ducem o viață liniștită, ca să fie pildă pentru copii”*.

Un inginer din zilele noastre...

Copilul, chiar când ajunge mare, trăiește viața mamei. Vede cu ochii mamei, vorbește adeseori cu vorbele mamei, simte cu inima mamei... *Mama este jumătatea copiilor*, cum spune un mare filozof din vechime, Aristotel, și de aceea **rolul ei în creșterea copiilor nu-l poate înlocui nici o școală nici un pedagog.** De râvna lor, ca soții și mame, atârnă buna creștere a copiilor, sănătatea și bunăstarea familiei și însuși viitorul și valoarea poporului în care sunt asemenea mame și soții vrednice.

Era un mare filozof și un orator păgan, în timpul marilor Părinți din veacul al patrulea, se chema Libanius, era orator vestit și se prezentau [la el] studenți ca Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare sau Grigorie Teologul și alți mulți studenți iluștri, creștini. S-a informat (...), **a aflat că toți erau creștini și mamele erau creștine. Si a spus într-un avânt de admirație: „Ce admirabile mame au creștinii! Cresc asemenea copii...”**! Așa ar trebui să spunem și noi

[despre] neamul românesc: *„Ce admirabile mame are acest neam, de se ridică asemenea vlăstare, frumoase, luminoase, cinstite, cu toate însușirile unui Om adevărat, scris cu O mare”*!

Se spune că bărbatul are întăietatea minții și a inteligenței. Femeia are întăietatea inimii, a sentimentului, are suflet simțitor și delicat, făcut parcă pentru a mângâia, a alina, a pătimi, a dăru. Si așa este. Foloșiți din plin aceste alese însușiri cu care v-a invrednicit și v-a inzestrat Dumnezeu!

Se spune de asemenea că femeia întrece pe bărbat în evlavie și se știe că în toată lumea și în toate timpurile, femeile au ocupat și ocupă cele mai multe locuri din biserici, ele fiind mai credincioase și mai dispuse pentru jertfelnicie. **Foloșiți din plin și aceste daruri, căci prin evlavie sinceră și prin rugăciune stăruitoare către Dumnezeu și către toate puterile cerești, vă veți putea întări puterile trupesti și sufletești, veți dobândi o anumită liniște și o pace lăuntrică, pe care numai Dumnezeu ne-o poate da în cel mai înalt grad. Vă veți îmbogăți astfel sufletele cu smerenia, cu credința, cu nădejdea, cu buna cuviință, cu bunătaea inimii, atât de necesare și nouă, și celor dimprejurul nostru. Dobândind asemenea daruri, veți putea împărți din ele și celor care nu le au. Si mai ales străduiți-vă ca asemenea virtuți și daruri să rodească din plin în familiile dumneavoastră.**

Frați și surori creștine, sfințele femei purtătoare de mir, prietene duhovnicești cu Maica Domnului, și toate cele care au urmat exemplul sfintei sale vieți, s-au hrănit din plin din aceste daruri care sunt roade ale Duhului Sfânt, și de aceea s-au invrednicit de mare cinste, și din partea oamenilor, și din partea lui Dumnezeu, mai ales. Astăzi, în ziua pomenirii lor, **privind la frumusețea duhovnicească a vieții lor, să urmăim credința lor neșovăielnică, să râvnim a face bine cu râvna lor neobosită, să trăim în evlavie curată, în smerenie și în bunătaea inimii, așa cum au trăit și ele.** Ca să vă invredniciți și dumneavoastră, soții și mame creștine, și să ne invrednicească Dumnezeu și pe noi pe toți, **binecuvântându-ne cu binecuvântarea Celui răstignit și înviat, Iisus Hristos Domnul, să ne puteam bucura din plin de bucuria sfintei Sale Invieri.** Și astfel pacea Lui va sălășlui în inimile noastre, în familiile noastre, în societatea noastră, în țara noastră și în toată lumea. Amin